

obec jest k této stížnosti legitimována. Otázku tu zkoumá nss z úřední povinnosti, a to neodvisle od toho, zda snad žal. úřad, rozhodnův o odvolání st-lčíně, mlčky tak israelské náboženské obci v I. legitimaci k odvolání přiznal.

Podle § 2 zákona o ss jest nss povolán poskytnouti právní ochranu proti porušení subj. práv strany. Pro takové porušení může tedy rušiti rozhodnutí stížností u něho napadnuté jedině tenkrát, jestliže zájem, jehož porušení strana tvrdí a jehož ochrany se před nss-em dovolává, lze kvalifikovati jako subjektivní právo st-lovo.

Jak z původní žádosti spolku »Machsiké Tora« ze 4. července 1930, tak i z rozhodnutí I. a II. stolice, zejména pak z předpisu úřadem dovolaného, plyne, že v daném případě šlo o povolení ke stavbě a že žádající spolek obracel se k úřadům stavebně policejním, které také jako takové vystupovaly. Šlo tu tedy o řízení stavební a tu nelze s hlediska právních norem na Slov. a Podk. Rusi platných naléztí ustanovení, jež by přímo nebo třeba jen nepřímou poskytovalo israelské náboženské obci v I. v řízení za povolení ke stavbě spolkem »Machsiké Tora« postavení strany s právem jakýchkoliv námitek ve příčině této ryze stavební věci.

Podle stavebního statutu župy Berehovské, schváleného uh. min. vnitra z 10. března 1913 č. 9776/13-VI a), vydaného pod č. prot. 197/4166/1912, jsou v řízení za povolení stavby stranami jen žadatel a dále sousedé a zájemci vyzbrojení právem odvolacím s hlediska stavebně-policejního (srov. zejména §§ 13, 14 a 15 cit. statutu). Námitky dnešní stížnosti, ba ani námitky odvolání nejsou pak také toho druhu, aby je bylo lze řaditi mezi námitky, domáhající se ochrany »zájmů sousedů« ve smyslu práva stavebního, účinně hajitelného. I když se pak přihlédne ke stanovám orthodoxní israelské náboženské obce z 19. března 1927, schváleným výměrem civilní správy Podk. Rusi v Užhorodě z 10. března 1928 č. 18.708, nelze z jejich ustanovení (srov. zejména §§ 35, 56 a 57) vyčísti nic, co by této obci poskytovalo postavení strany v řízení za povolení ke stavbě modlitebny spolkem »Machsiké Tora« ve smyslu uvedeného předpisu stavebního, zde jedině směrodatného; stejně je tomu tak i u stanov (srov. §§ 2 a 3) israelského spolku »Machsiké Tora«, přijatých generálním shromážděním spolkovým dne 31. prosince 1929.

Zdůrazňuje se znovu, že v daném případě šlo o povolení stavby v řízení stavebním a proto jedině předpisy stavební jsou zde směrodatné; otázka, jaké kultové předpisy by zde přicházely v úvahu s hlediska poměru mezi náboženskou obcí a náboženským spolkem, a jaké důsledky jeví se v tomto směru, jest otázkou jinou, jejíž řešení nemá však vlivu při povolení udělovaném úřadem stavebně-policejním.

Z těchto důvodů bylo proto stížnost pro nedostatek legitimace k jejímu podání odmítnouti pro nepřipustnost.

Č. 11,244.

Školství. — Zaměstnanci veřejní: * Definitivní učitel veřejné školy národní, ustanovený okresním školním inspektorem, má nárok na činné podle § 8 zák. čís. 104/1926 Sb. podle obce, v níž jest jeho trvalé působiště jakožto učitele.

(Nález ze dne 28. dubna 1934 č. 7931.)

Věc: Jan. Ch. v Ř. proti ministerstvu školství a národní osvěty o výměru činovného.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výnosem min. škol. z 10. června 1920 byl st-l, odborný učitel měšťanské školy v J., ustanoven okr. škol. inspektorem v K. Od 1. ledna 1931 působí v téže vlastnosti v Ř. Výměrem zšř-y v Praze z 28. srpna 1929 byl st-l přeložen na uprázdněné a definitivně systemisované místo odborného učitele při III. občanské škole chlapecké v Praze-Vršovicích s platností od 1. září 1929. V důsledku toho poukázal mu měst. škol. výbor hlavního města Prahy výměrem z 24. prosince 1929 příslušné požitky, mezi jiným činovné ročních 3.360 Kč, při čemž se odvolal na čl. 29 prov. výnosu min. škol. k učitelskému zákonu.

V námitkách proti tomu podaných domáhal se st-l toho, aby mu místo tohoto činovného, odpovídajícího skupině míst C, bylo poukázáno činovné podle skupiny míst A, t. j. částkou ročních 4.800 Kč; požadavek ten odůvodňoval st-l zejména ustanovením § 33 zák. z 24. února 1873 č. 17 z. z. čes., podle něhož má býti okr. inspektorům školním ponechána služné, které dosud měli. Námitky ty zamítl měst. škol. výbor v Praze výměrem z 23. ledna 1930. Odvolání st-lovo, podané proti tomuto výměru bylo zamítnuto výměrem zšř-y v Praze z 30. května 1931 a další odvolání nař. výnosem.

Nss uvážil o stížnosti toto:

Mezi stranami není sporné, že st-l byl jako odborný učitel měšťanské školy v J. výměrem zšř-y v Praze z 28. srpna 1929 přeložen na uprázdněné a definitivně systemisované místo odborného učitele při III. občanské škole chlapecké v Praze-Vršovicích s platností od 1. září 1929, že byl min. škol. v roce 1920 ustanoven okr. škol. inspektorem v K. a od 1. ledna 1931 okr. škol. inspektorem v Ř. Na sporu je, zda st-li v jeho nynější vlastnosti odborného učitele v Praze-Vršovicích a okr. škol. inspektora v Ř. přísluší činovné podle skupiny míst A (Praha-Vršovice) ročních 4.800 Kč, jak tvrdí st-l, či podle skupiny míst C, ročních 3.360 Kč, jak tvrdí žal. úřad. Nss uznal stížnost důvodnou.

St-l byl ustanoven na měšťanskou školu v Praze-Vršovicích v roce 1929 a okr. škol. inspektorem v Ř. v roce 1931, tedy obé za účinnosti učit. zák. č. 104/1926 Sb.; jest proto spor posouditi podle této normy. Podle § 6 učit. zák. č. 104/1926 Sb. skládá se služební plat učitelský ze služného, činovného a výchovného. Činovné vyměří se podle § 8 odst. 1 cit. zák. podle skupin míst A, B, C, D, stanovených pro výměru činovného státních učitelů (§ 76 plat. zák. č. 103/1926 Sb.). Odkazuje-li § 8 odst. 1 učit. zák. č. 104/1926 Sb. na tomto místě na § 76 plat. zák. č. 103/1926 Sb., dává tím zřejmě na jevo, že pokud jde o výši činovného, sluší hledati bližší výklad v předpisu tomto. Ježto však § 76 plat. zák. č. 103/1926 Sb. ve svém ustanovení o výměře činovného cituje § 12 zák. tohoto, jest na snadě závěr, že jest použití posléz uvedeného předpisu plat. zák. č. 103/1926 Sb. jako základní normy o činovném i na učitelstvo škol národních. Podle § 12 plat. zák. vyměří se činovné podle služebních tříd a platových stupnic a podle obce, ve které jest trvalé úřední působiště úředníkovno. Jest tedy jedním z kritérií výše činovného také

obec, ve které jest trvalé úřední působíště úředníkovu (učitelovu). Důsledně nemění se činovné, je-li učitel jen dočasně přidělen z obce, ve které je jeho trvalé úřední působíště, do jiné obce, nebo koná-li učitel úřad jen přechodně mimo obec, v níž jest jeho trvalé působíště.

Jest tedy zkoumati, zda pro stanovení výše činovného jest směrodatným trvalé působíště st-lovu jako odborného učitele na III. občanské škole v Praze-Vršovicích, či jeho působíště jako okr. škol. inspektora.

Služební poměr okr. škol. inspektorů jest až dosud upraven v Čechách zákonem z 24. února 1873 č. 17 z. z., § 33 tohoto zák. pak praví, že okr. škol. inspektory jmenuje min. duchovních záležitostí a vyučování, že »jmenování okr. škol. inspektorem jest prozatímní«, že »osoby vyučující v činnosti jsoucí, byvše jmenovány okr. inspektory školními, buďtež, pokud jich funkce trvá, úřadu učitelského zproštěny a na ústavu zastupovány«, dále, že, »je-li činiti o učitele na školách obecných, zapravuje se náklad na zastupování z normálního fondu školního, je-li činiti o profesory a ředitele škol středních, zapraví se z prostředků státních«, konečně, že »dokud služební odvětví toto konečně upraveno nebude, zatím okr. škol. inspektorům, kteří povoláni byli ze středu učitelů aneb státních úředníků, jest ponechati služné, kterého až posud měli«, (či jak praví německý text zákona, podle tehdejších předpisů rovněž autentický, »bleiben die provisorischen Bezirksschulinspektoren, wenn sie aus der Mitte der Lehrer oder Staatsbeamten berufen werden, bei ihren Gehaltsbezügen«), k nimž obdrží ještě náhradu cestovného a stravného.

Ježto další zásadní úprava platů okr. škol. inspektorů, vyšlých z řad učitelů obecných neb měšťanských škol nebyla provedena, pobírají okr. škol. inspektori z těchto řad vyšlí i za trvání funkce okr. škol. inspektora služební požitky či příjmy, které jim náležejí jako osobám učitelským, pobírají tyto požitky tedy jakožto osoby učitelské; k těmto požitkům učitelským se jim pak z titulu funkce inspektorské toliko ještě přidává náhrada cestovného a stravného.

Z hořejších vývodů se podává, že funkce okr. škol. inspektorů za dnes platného právního řádu není trvalá, nýbrž jen dočasná, přechodná, že osoby učitelské, pověřené funkcí okr. škol. inspektora, zůstávají i za trvání této funkce v systemisačním a organisačním vztahu k onomu služebnímu místu, na kterémž jsou jako osoby učitelské trvale ustanoveny, že okr. škol. inspektorům vyšlým v řad učitelů obecných neb měšťanských škol za trvání funkce inspektorské zůstává jejich služební místo učitelské zachováno, že se jmenováním učitele inspektorem místo jeho neuprázdňuje, že osoby ty mají býti na jejich původním místě (§ 33 zák. č. 17/1873 z. z. čes.) zastupovány a že po ukončení funkce inspektorské se vracejí opět na své původní místo učitele obecné či měšťanské školy.

Za tohoto stavu věci pobírá však takovýto učitel — ustanovený okr. škol. inspektorem — i činovné jako učitel, a řídí se proto výše jeho činovného i po čas vykonávání funkce okr. škol. inspektora podle jeho trvalého úředního působíště (§ 12 zák. č. 103/26 Sb.) jako učitele, nikoliv podle místa, kde je jen přechodně, dočasně ustanoven okr. škol. inspektorem.

Shrnuv tyto vývody, dospívá nss k právnímu názoru, že definitivní učitel veřejné školy národní, ustanovený okr. škol. inspektorem, má nárok

na činné podle § 8 zák. učit. č. 104/1926 Sb. podle obce, v níž jest jeho trvalé působíště jakožto učitele. Stanoví-li proto prov. výnos min. škol. ze 4. listopadu 1927 č. 123.439-I v bodu 29, že za změnu trvalého služebního působíště učitelova jest pokládati i jmenování okr. škol. inspektorem, není ustanovení to v souhlasu se zákonem, což platí také o nař. výnosu o tento předpis se opírajícím.

Za tohoto stavu věci nebylo již ani třeba zabývat se otázkou, co vyrozumívati jest »služným« v cit. shora ustanovení odst. 10 § 33 zák. č. 17/1873 z. z. čes., když lze věc dnes na spor vznesenou rozřešiti již podle předpisů učit. zák. č. 104/1926 Sb., resp. zák. č. 103/26 Sb. a podle povahy postavení okr. škol. inspektorů, jak se podává ze shora uvedených předpisů zákona o dozoru ke školám.

Č. 11.245.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
 * Odhláška podle § 17 z. č. 221/1924 Sb. není neplatnou a právně bezúčinnou proto, že není podepsána tak, jak znamenati jest firmu podle firemního rejstříku.

(Nález ze dne 28. dubna 1934 č. 8688.)

Věc: Firma Lazar B. v M. proti zemskému úřadu v Užhorodě o náhradu podpůrného nákladu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. nemoc. pojišťovna v Mukačevě platebním výměrem ze 4. října 1930 zavázala st-le podle § 20 zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. k zaplacení podpůrného nákladu za Ivana G. v úhrnné částce 912 Kč. Měst. notářský úřad v Mukačevě odvolání Lazara B. nevyhověl a platební výměr potvrdil v podstatě z důvodu, že při jednání v přítomnosti obou stran provedeného bylo konstatováno, že pojistný poměr Ivana G. byl se všemi právními důsledky zrušen odhláškou, podepsanou razítkem firmy odvolatele s notifikací, a pojišťovnou přijatou dnem 18. listopadu 1929, takže zmíněný, když dne 8. května 1930 nastal pojistný případ, nebyl zaměstnavatelem k pojištění přihlášen, což se stalo teprve dne 23. června 1930 s tím, že ten po právu nový pracovní poměr započal dne 19. listopadu 1930 a tak pojišťovna právem požaduje podpůrný náklad podle § 20 odst. 2 poj. zák.

Dalšímu odvolání st-lovu nevyhověl zem. úřad v Užhorodě nař. rozhodnutím, a to z důvodů výměru I. stolice, k nimž dodal: »Předpisy obchodního zákona o závaznosti podpisu firmy vztahují se pouze na obchodní úkony, vůči okr. nemoc. pojišťovně měly by platnosti pouze v případě, kdybyste byl této zaslal svůj řádně ověřený podpis s požádáním, aby jiného způsobu podpisu Vaší firmy neuznávala. Jinak nemůže okresní pojišťovna znáti způsob podpisování Vaší firmy a neměla také důvodu odhlášku opatřenou Vaším firemním razítkem pokládati za neúčinnou nebo za falsifikát.«